

[Jørgen Jørgensen.]

en Ulykke baade nu og for kommende Slægter.

Aksel Larsen: I Betragtning af at vi har faaet en ny Regering og en ny Handelsminister, er det ikke overvældende store eller revolutionerende Ændringer, der her foreslaas i Prisloven. Maaske var det naivt af mig, at jeg havde ventet, der vilde komme saadanne, men naar jeg tænker paa de Ændringsforslag til Prisloven, som vi i Fjor i Udvalget stiftede Bekendtskab med, og som var forfattet af Arbejderbevægelsens Erhvervsraads daværende Leder, synes jeg, de var langt mere omfattende end dem, den højtærede Minister nu kommer med, og jeg maa sige, at han i den Retning er blevet meget beskeden. Dermed vil jeg dog ikke sige, at de Ændringer, som Arbejderbevægelsens Erhvervsraad i Fjor foreslog, vilde have været tilstrækkelige til at skaffe os en ordentlig Prislov, der kunde opfylde sit Formaal: at forhindre alle uberettigede Prisstigninger, at sikre, at urimelige Priser ikke bliver forlangt, og at dæmme op for Tendensen til Inflation.

Prisstigninger og Faren for Inflation kan ikke modvirkes alene ved Hjælp af selv den skrappeste Priskontrol; dertil kræves en konsekvent økonomisk Politik, saavel hvad den indenrigske Produktion og det indenrigske Prisniveau angaar, som hvad Skatterne og Udenrigshandelen angaar. Og her leder jeg forgæves efter Konsekvens fra Regeringens Side. Jeg kan i hvert Fald sige mig selv, at selv den skrappeste Prislov og selv den skrappeste Priskontrol herhjemme ikke kan dæmme op for Prisstigningen, naar man afslutter Handelsaftaler som den Englandsaftale, man for nylig har afsluttet, hvorved man ikke i nogen som helst Retning har garderet sig imod, at England skruer Priserne kolossalt i Vejret paa de Varer, vi skal aftage derfra. Men med denne Indskrænkning har naturligvis en Prislov Betydning, og jeg vilde ønske, at vi som Resultat af dette Aars Forhandling om Prisloven kunde faa givet den en saadan Skikkelse, at den bliver et virkelig effektivt Værktøj, der behandles efter sin Hensigt.

Det har Prisloven ikke været hidtil, og det behøver man ikke at komme med nogen detailleret Dokumentation for; det fremgaar alene af den Kendsgerning, at Priserne paa alle mulige mere eller mindre nyttige Varer, Livsfornødenheder saavel som Luxusvarer, stadig væk stiger herhjemme paa Trods af al Priskontrol. Ganske vist er det lykkedes at forhindre, at disse Prisstigninger,

som hvert eneste almindeligt Menneske kender til, giver sig særligt Udtryk i det autoriserede Pristal — men det er, som man siger, en helt anden Historie, og det har ikke ret meget med Virkeligheden at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Weikop var meget vred over et Ændringsforslag til Prislovens § 8, hvori der foreslaas indsat et nyt Stk. 4. Det ærede Medlem udtalte den Formodning, at de Omkostninger, man her havde Kig paa, ikke var noget, man i særlig Grad kunde lægge de paagældende erhvervsdrivende til Last, det var formentlig Sortbørs lønninger o. lign. Ja, det er et yndet Argument fra den Side at kaste sig over Arbejderne. I dette Tilfælde er det altsaa Sortbørs lønningerne, der skal have Skylden, hvis nogle Virksomheders Produktionsomkostninger ligger højere end Gennemsnittet. Jeg tror ikke, det er Sortbørs lønningerne, der er Skyld i det, og jeg ved, at det vilde være meget nyttigt, hvis man kunde faa Bestemmelser ind i Loven, som ikke alene sikrede mod, at Omkostninger, der ligger over Gennemsnittet, bliver lagt til Grund ved Kalkulationerne, men ogsaa sikrede, at Varer fra de Virksomheder, hvis Omkostninger er lave, virkelig kunde naa frem til Forbrugerne.

Jeg har ladet mig fortælle en lille interessant Historie om det, man kalder en Konfektionsfabrikant. Han arbejder ikke med en Mængde Kontorpersonale eller meget store Generalomkostninger, men med meget beskedne Generalomkostninger, og som Følge deraf er han i Stand til at levere sine Damekaaber billigere end de fleste andre. Det bevirker, at han kun kan sælge dem til de Forretninger, der forhandler dem til Kunderne, hvis de ikke tilfældigvis faar Tilbud om Damekaaber, som er 100 Kr. dyrere pr. Stk. Det er nemlig saadan, at de har Ret til at tage en vis Avance i Forhold til, hvad Varen koster i Indkøb, og saa, siger de til Fabrikanten, kan De jo nok begribe, at vi ikke kan købe Deres billige Kaaber, naar der bliver tilbudt os nogle af samme Kvalitet, som er dyrere.

Dette foregaar i Henhold til den Prislovgivning, vi har, og i Henhold til den Praksis, der eksisterer. Manden selv er under Priskontrol og kan ikke faa Lov til — har heller ikke Lyst til — at sætte Prisen i Vejret, han har ikke Brug for det, men der er andre Virksomheder i samme Branche, som har større Omkostninger og derfor af Priskontrollen kan faa Ret til at tage mere for ganske tilsvarende Varer.

Noget saadant er urimeligt, og hvis det bl. a. er et saadant Forhold, den højtærede